

Categoria A (accèssit)

UN PETIT GRAN SECRET

En Blai era un noi normal: vivia amb la seva mare a Barcelona, els caps de setmana anava a un petit poble de muntanya a veure el seu pare. Era popular a l'escola on estudiava, treia molt bones notes, era un gran artista i queia molt bé a tot aquell que el coneixia; però tenia un secret, un secret que guardava amb clau, que l'acompanyava sempre i no el podia explicar per por que el deixessin de tractar com el tractaven i que es burlessin d'ell. En Blai era homosexual, per aclarir-nos, era gai i això molts cos li costava amagar-ho. Tot i els problemes que li portava el seu secret en Blai era feliç. Estava envoltat de gent que estimava, estudiava el batxillerat que sempre havia volgut estudiar...

Un dia en Blai era a la seva habitació estudiant per a l'examen d'Història, quan va sentir sorolls a les golfes. Els va ignorar i va seguir estudiant, però els sorolls es van repetir una vegada i una altra. Va decidir pujar a les golfes per saber què era el que feia soroll. Va anar a buscar una llanterna i va anar pujant a poc a poc les escales, va obrir la porta i es va trobar una petita criatura la mar d'estranya. Aquesta criatura era peludeta, amb uns ulls blaus molt grossos que es miraven en Blai fixament. Hi va haver un moment de silenci i tots dos van restar immòbils l'un de l'altre. De cop aquella criatureta va dir: -Hola, Blai! Sóc en Kai. En Blai estava fora de lloc, aquella petita criatura que no aixecava un pam de terra i era molt estranya sabia el seu nom! Com podia ser? Va tardar un moment a contestar: -Hola, què hi fas aquí? I com saps el meu nom? En Kai va deixar a la vista un gran somriure i li va dir: -Blai, sóc aquí per ajudar-te a ser tu mateix. Vine, acompanya'm! De sobte, va aparèixer del no-res una rodona de color lila i en Kai la va travessar i va desaparèixer. En Blai al·lucinat no sabia si seguir-lo o si tornar a la seva habitació i seguir estudiant, però abans que pogués decidir en Kai va tornar a la seva habitació i va seguir estudiant; però abans que pogués decidir en Kai va tornar a aparèixer i el va empènyer fins aquella mena de porta lila.

En Blai una mica marejat va caure a terra i quan va aixecar el cap va al·lucinar amb el que veien els seus ulls. Estava en un lloc sorprenent, el cel era de color taronja, amb núvols rosats. Hi havia una munt de criatures com en Kai, però totes eren diferents: unes roses, altres blaves, alguna de verda...

En Blai completament desconcertat va demanar-li a en Kai: -On som? Què és aquest lloc? En Kai va contestar-li: -Benvingut a la ciutat dels Muggles. Aquí

tothom és com vol ser i ningú jutja ningú. En Blai no sabia on era ni què feia en aquell lloc. Es va limitar a mirar en Kai amb una mirada desconcertant. En Kai li va explicar: -Sé més o menys pel que passes. A mi també em va costar molt mostrar-me com realment sóc, però amb l'ajuda dels meus pares i dels meus millors amics vaig poder-ho fer. Vaig fer el cor fort i vaig explicar-ho a tots els meus companys de classe i aquest gest a molts els va impulsar a explicar els seus problemes i a molts fins i tot els va unir més a mi. T'he portat aquí perquè vegis que no tens per què avergonyir-te per ser gai. Mira al teu voltant, tothom és diferent i a ningú li importarà quin sexe t'atregui, t'estimaran i et voldran a prop per com ets. En Blai va fer el cap cot i va murmurar: -I si no és veritat? I si es riuen de mi per ser gai? I si les persones que més estimo es distancien de mi per aquest fet? En Kai mig enfadat li va respondre: -No! Les persones que t'estimen no es distanciaran de tu, al contrari, et faran costat sempre. Si no ho fan és que no val la pena seguir-les tenint a la teva vida. Mira agafa això i porta-ho sempre amb tu. T'ajudarà a ser més fort del que ja ets. Li va donar un collaret amb un Muggle que era igual que en Kai. En Blai va aixecar el cap i li va dir: -Gràcies, et faré cas i seguiré el teu consell. Faré el cor fort! En Kai es va llançar als braços d'en Blai i, de cop, en Blai tornava a ser a la seva habitació amb el cap sobre el llibre d'Història. Amb el cap fet un embolic només es demanava si tot allò havia estat un somni o si realment en Kai era real. Va notar una cosa a la mà, va obrir el puny i va trobar aquell collaret amb un Muggle com en Kai. Se'l va penjar al coll, va tancar el llibre d'Història, va agafar un full i es va posar a escriure un discurs on explicava que era gai i que volia que l'acceptessin tal com era ell i no pas per ser homosexual.

Uns dies després en Blai va reunir els seus pares i els seus millors amics a Barcelona, al Parc de la Ciutadella i els va llegir el discurs que havia preparat uns dies abans. Tots ells van quedar bocabadats pel que els explicava en Blai però, un cop va haver acabat, va rebre l'ajuda de tots i els ànims i el reconeixement per haver fet el cor fort i haver estat tan valent per haver-ho explicat. En Blai va fer el mateix a l'escola. El dia de tutoria va sortir davant de tota la classe i els va llegir el seu discurs. Quan va haver acabat tots els seus companys es van aixecar de la cadira i el van aplaudir.

A partir d'aquell dia, en Blai és més feliç que mai, no té res per amagar i segueix essent el mateix noi del principi d'aquesta història, tot i que ara té un collaret que guardarà tota la seva vida i un gran dibuix d'en Kai penjat a la seva habitació.

Gemma Masó